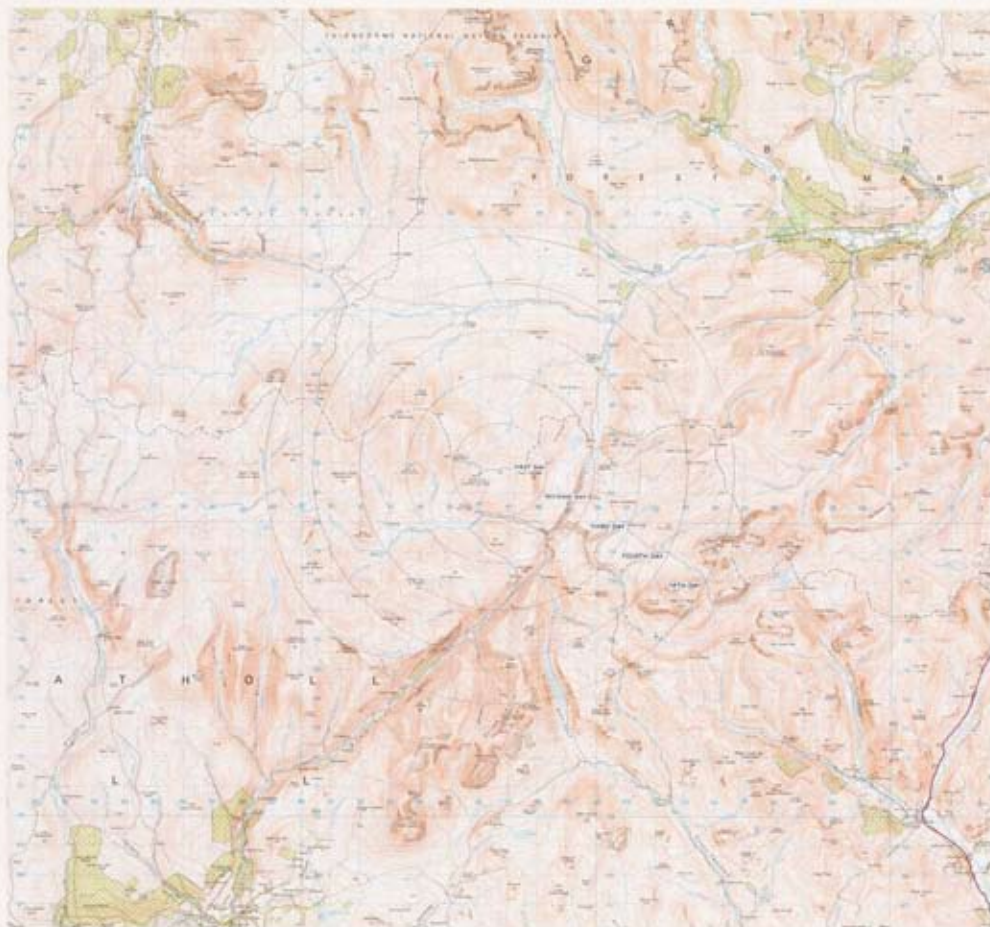

terra nullius

Richard Long, Japan 1979

CONCENTRIC DAYS

EVERY DAY A WEAVERING WALK SOMEWHERE WITHIN AND TO THE EDGE OF EACH CIRCLE
SCOTLAND 1988

Deltakere:

12 4-åringer med Trine Dahle (fagarbeider) m. fler og André S. Marandon (kunstner)

Rappoorten har en tilleggssrapport forfattet av Trine Dahle (Den presenteres i slutten av rappoorten)

Min kunstnerpraksis

Jeg arbeider med en kunstpraksis der jeg i så stor grad som mulig lar gruppen av barn lede hvilke vei prosjektet beveger seg. Prosjektet er relasjonelt i den forstand at den kunstneriske prosessen i det sosiale rommet utgjør den sentrale delen av “verket”.

I prosessen forsøker jeg så langt det er mulig å være en katalysator for en så rik og åpen kunstnerisk prosess som mulig.

Et av mine sentrale verktøy i prosessen er å loggføre hendelser for å kunne gjøre gode planleggingsstrategier for en videre prosess langs de linjer gruppen synes å bevege seg mot. På denne måten er loggen en del av selve kunstprosjektet, og skulle ideelt sett leses som de er uten slutninger og oppsummeringer fra min side. Jeg ser imidlertid at materialet er så omfattende at det vil være mer produktivt for mange lesere at jeg sier noe om hvilke tanker jeg gjør meg i prosessen. Om du ønske det kan du likevel velge å lese loggen først og overse oppsummeringer og strategitanke som vil legges i egne tekstblokker med stipling rundt.

En kort oppsummering av prosjektet

Prosjektet starter med en fri undersøkelse av det utvalgte stedet. Kartet introduseres som orienteringsverktøy. Vi har kartbord og tegner med tusj på gjennomsiktig folie. Dette muliggjør at en kan legge folier over hverandre og utdype kartet som fortelling. Barna fikk prøveposere for å hente inn viktige objekter fra landskapet. Objektene ble senere plassert i en egen portabel glassmonter som et kondensat av landskapet.

Det første møtet med undersøkelse og tegning danner grunnlag for neste møte der jeg opplevde et behov for å konsentrere undersøkelsen om punkter i det relativt store landskapsrommet. Jeg valgte individuelle lykter som symbol og mulig vei inn i et annet blikk i landskapet. Etterarbeid med kart i mellomperioden ga et godt grunnlag for videre karttegning med kommunens kart som underlag.

Den stadig dypere undersøkelsen og det stadig mer kollektive kartarbeidet ansporet meg til å introdusere tanken om å tegne i landskapsrommet. Barna fikk fargerike silkebånd. Dette introduserte også barnas ønske om å plassere bånd på kartet på samme måte som flere av barna velger å ta med seg objekter til kartet.

På siste møte tok jeg med små tipier som kunne være symbol på det å plassere seg selv i landskapet. Vi lagde figurer som kunne bo i teltene. Kartene ble hengt opp i landskapet og kunne ved sin gjennomsiktighet både være en abstraksjon av landskapet og en del av det.

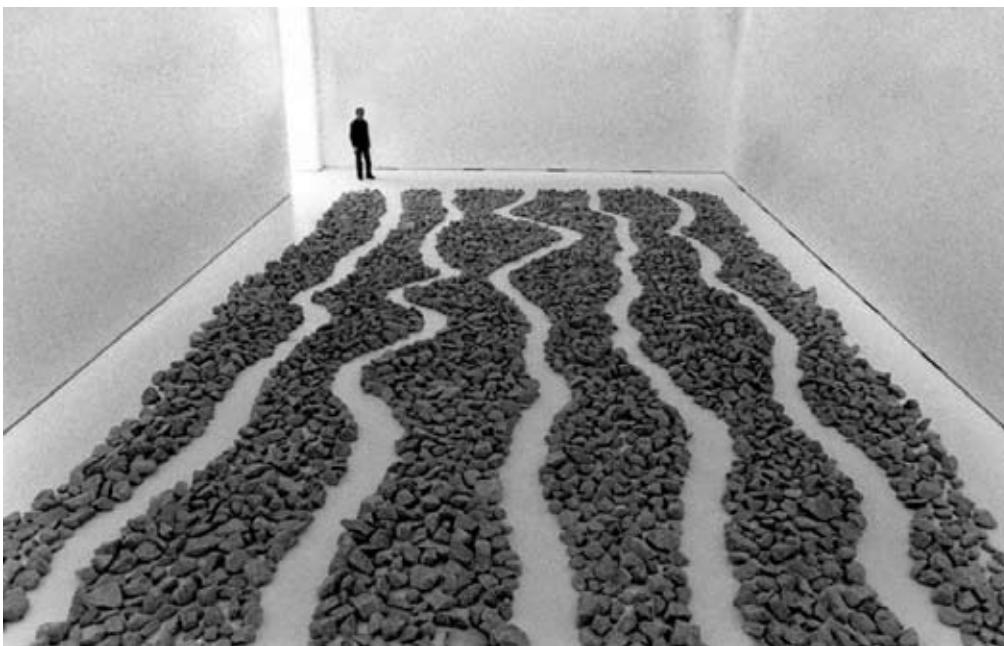
INNLEDNING

Richard Long er en kunstner som går inn i landskapet og kartlegger og bearbeider det kunstnerisk.

Mennesket setter gjerne små spor etter seg i den ville naturen i form av varder eller tråkk.

Richard Long går ofte litt videre i sitt møte med naturen og setter det inn i et metaperspektiv, et perspektiv som kanskje blir enda sterkere ved at han også bruker kartets abstraksjon som et motsvar og antagonist.

For meg er det spennende å se hvordan barn griper dette abstrakte verktøyet «kartet» i sin frie undersøkelse av mulige virkeligheter i naturlandskapet.

Five paths, Portugal 1998

Richard Long, britisk billedkunstner, mest kjent for sin bruk av naturen som medium, Land Art. Hans første arbeid av dette slag, *A line made by walking* (1967), bestod av fotspor; tegn etter en vandring i landskapet, foreviget via fotografi og annet dokumentasjonsmateriale. Kunstnerens arbeid ble med dette en akt utført på selve jordoverflaten. Fra 1970 har han arbeidet mest med innendørs installasjoner der han tar i bruk naturmaterialer som stein, jord m.m. (Store norske leksikon, 2009).

ONE HOUR

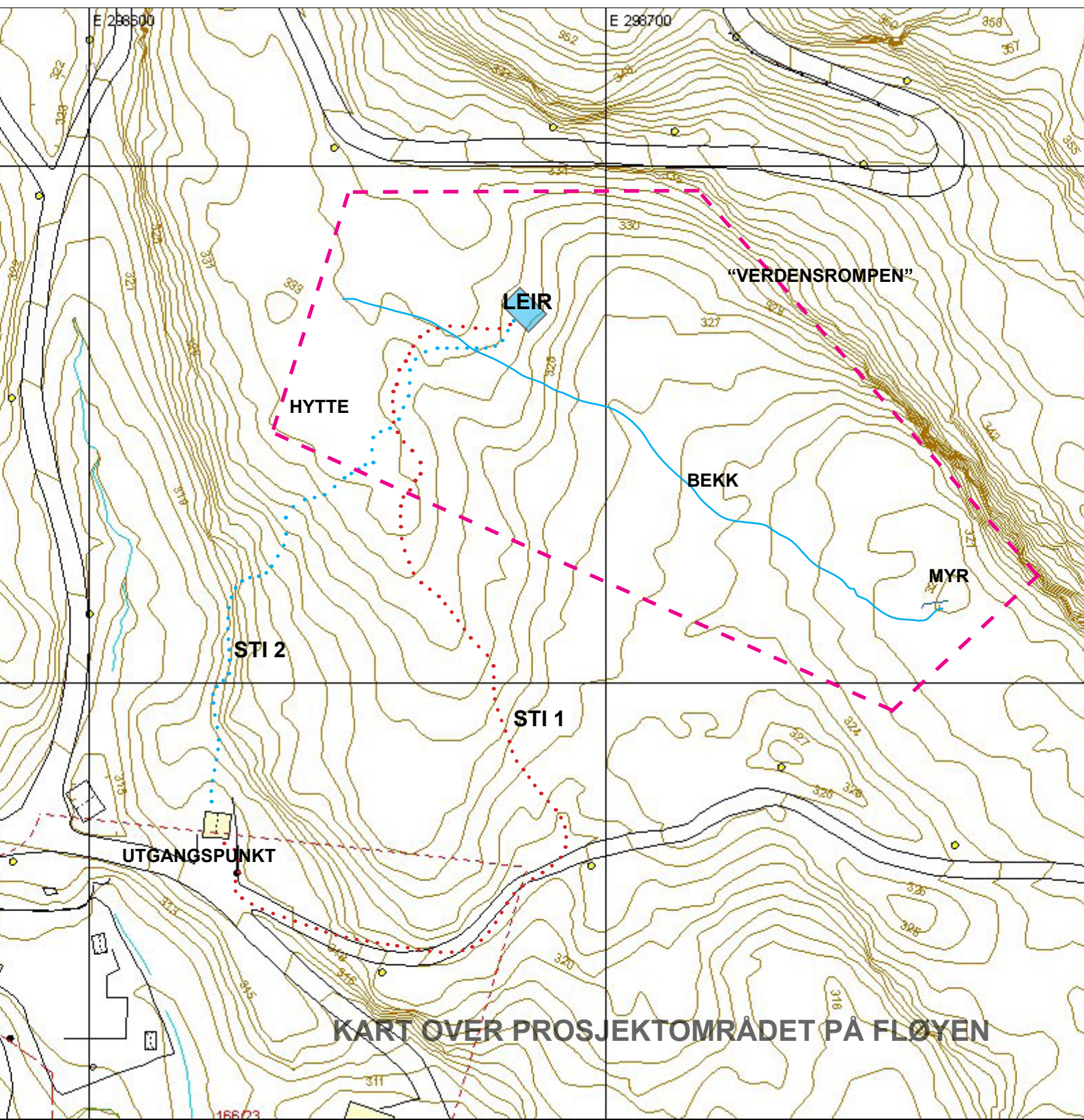
A SIXTY MINUTE CIRCLE WALK ON DARTMOOR 1984

Undersøkelse og kartlegging av natur

Målet var å undersøke et område av skogen så formålsfritt som mulig. Vi valgte et sted med bratt skråning, bartrær, lauvtrær og en liten bekk. Stedet lå forholdsvis nært barnehagen, hadde god skjerming mot vanlige turgåere, ingen synlige veier, bygninger eller andre strukturer. Følelsen var uforstyrret, ubearbeidet natur.

Når vi skulle undersøke det utvalgte området ville vi etablere en leir med ildsted og tak på et relativt tørt sted. Vi plasserte leiren slik at den hadde god utsikt over hele området som skulle undersøkes.

Med utgangspunkt i prosjektets karakter av undersøkelse og kartlegging med vekt på samarbeid og dialog valgte vi en barnegruppe på 12 4-åring. Det var en fast voksen som prosjektleder i barnehagen sammen med i hovedsak en annen voksen og ellers skiftende personal.

«STEDET»

Første møte; onsdag 31.oktober kl 10:30

Møtet var tenkt som en introduksjon til det å se og undersøke det valgte området og tegne et felles kart i terrenget. Et første kart som kanskje kunne danne grunnlag for vider undersøkelse og kartlegging.

Finne frem – fra lekeplass til leiren

Jeg forteller at vi skal ut i skogen for å tegne et kart. «Hva er et kart?», spør jeg. Det er stor iver. «Sånn at en finner frem», sier en. «Hva kan en ha med på et kart?», spør jeg videre. «Hus og trær», sier en. «Veien en kan gå», sier en annen. «Hull og hulrom der det kanskje bor noen dyr», sier en annen. «Ja for vi kan tegne både det som har med mennesker og det som har med dyr og gjøre», utfyller jeg. «Fordi det er vi som tegner kartet», fortsetter jeg. «Det finnes rev her», sier en. «Kanskje oppdager vi en apekatt i et tre», sier en annen. Samtalen tar fart men de er flinke til å høre på hverandre og vente på tur. Jeg tenker at dette vil bli en stor ressurs i prosjektet.

Vi beveger oss fra lekeplassen og inn mot skogen. «Men vi har ikke kart å finne frem med», sier en. «Vi må sette merker så vi finner tilbake», sier en annen. «En kan gjøre sånn», sier jeg og setter et kryss i gjørmen. «Eller en kan sette fotavtrykket sitt», sier en og setter skoen hardt i bakken og løfter forsiktig opp.

Død mose – undersøke naturen

Vi har tatt av oss sekkene og beveger oss ut i terrenget for å undersøke. «Se en skog», sier en gutt og peker på en høyreiste moseansamling. «Hvorfor er de døde?» spør en jente og peker på en del av miniskogen som har visnet. «For lite vann», foreslår jeg. «Eller har det regnet for mye til det?», spør jeg. «Det var sol igår, så det var kanskje da det skjedde», foreslår jenten.

«Et hull», sier jeg og peker. «Det er et fjell med en hule», sier jenten begeistret. De er inne i miniatyrtankegangen og finner flere små hauger som blir fjell. Vi undersøker, ser og tenker hvem som kan bo i en sånn liten skog. «En edderkopp» foreslår en gutt. Han har ansiktet helt nedi mosen for å få det rette perspektivet.

Tegning og leirliv

Vi samler oss rundt kartbordet og det tegnes hull, edderkopper og skoger med tusj på gjennom-siktig plastfolie. Det er stor iver i gruppen og godmodig trengsel. De ser og diskuterer hverandres tegninger og stemningen er god. Etterpå setter vi oss på reinskinn rundt bålet og spiser.

Etterarbeid i barnehagen

«DITT STED»

Andre møte; onsdag 07.november.

Kanskje en trenger å fokusere på et bestemt sted i det store landskapsrommet? Alle får hver sin lykt.

Finne veien sammen med kart.

Barna hadde arbeidet med kart i mellomperioden og var ivrige på å komme igang. Vi samler oss rundt et laminert A3 kart over området. Vi må finne igjen stedet sammen. Interessen er stor, så det blir litt knuffing der vi undersøker sammenhengen mellom kart og terreng. Vi oppdager en turist som går litt «off pist» og vi sammenligner med hvor han er på kartet. Det er komplisert men de har stor interesse av å mestre dette.

Lampen

De får hver sin lampe og sprer seg ut i terrenget - undersøker. Det viktigste synes å være å finne et fint sted å henge lampen. Det er ikke så mange egnede grener. En av guttene har brukket av en kvist han har funnet for å holde lampen med. «Vi kan stikke den inn i et hull», foreslår han om pinnen.

Flere henger den i en slags enkel hytte som noen må ha bygget her. Andre vandrer litt rundt og er usikker på valget. «Du kan jo henge den sammen med min», sier en gutt til en annen. «Nei, jeg vil finne mitt eget sted», svarer han og ser seg litt usikkert omkring.

En har funnet en lengre pinne og foreslår å stikke den i bakken. «Kan du hjelpe meg?», spør han og vi samarbeider om å få satt den i bakken. Han er likevel ikke fornøyd med plasseringen.

Noen vil henge den høyt. Noen bruker over en time på å finne stedet mens andre finner det ganske raskt.

Kartbordet

Rundt tegnebordet legger jeg ut et underlagskart som viser området slik det er kartlagt. Jeg legger en ny folie over denne slik at de kan tegne inn stedet sitt og det de har oppdaget utifra koter og andre merker. De synes spent og går ivrig igang. Tusenben, edderkopper og egne lys i treet – og en hvalbæsj. «Det kan det jo være», sier jeg. «For lenge siden var dette havbunn», fortsetter jeg. En annen fra personalet fortalte at noen hadde funnet et hvalskjelett langt oppe på land.

Som sist er noen raskt ferdig med å tegne mens andre synes å kunne bruke nesten uendelig med tid.

Hun har tegnet en fisk inspirert av de som fisker i den lille bekken og forteller litt om tegningene rundt og hvem som har tegnet dem. Hun løfter på folien og ser under. «Det er samme tegning på undersiden», sier hun med et smil.

«Husker du sist vi var i skogen sammen?», spør en av guttene meg. «Ja», sier jeg. «Hva tenker du på?». «At det med når vi tok den store gloen og slapp den ned i elven», sier han. «Ja det husker jeg», bekrefter jeg med et smil. Tenker at personalet kanskje ikke liker at jeg gjør ting som kan være farlige. En stor bit rødglødende glo faller ut av hullet i bunnen av bålpannen. «Å se der», sier han. «Ta vannet fra koppen og hell over», sier jeg. Det høres en fresende lyd. Han småler og er oppbragt ved dette.

«Se her: jeg har en pinne for å måle hvor dypt det er og en fiskestang», sier en gutt ivrig. «Kom og se», sier han. Det er langt ned og han står helt på kanten og måler. «Det er veldig dypt», sier han. Jeg tar den siste biten ned og viser på pinnen hvor dypt det er. «Så dypt», sier jeg med ettertrykk.

«Dette er så gøy», sier en av guttene som fisker. Han småhopper der han sitter og holder seg om hodet for å vise hvor gøy det er. «Tenk om vi kunne fisket på ordentlig», sier han opprømt. «Det hadde vært spennende», sier jeg.

Fritt rom

Det skjer ulike handlinger parallelt; fising, karttegning, flytting på lykt, hyttelek og spising.

«Hvordan kjennes det?», spør jeg. Hun ligger lenge på reinskinnen og tenker med en agurkskive på hvert øye. «Det kjennes kaldt på øynene», sier hun endelig og smiler. En av guttene går videre og legger i tillegg paprika over leppene.

Etterarbeid i barnehagen

«TEGNE I LANDSKAPET»

Tredje møte: 14. november

Jeg har med lange silkebånd i farger tilsvarende tusjene de tegner på kartet med. Kanskje det å tegne landskapet og konkret å gå ut og tegne i selve landskapet kan føres sammen?

Vi setter oss i terrenget utenfor den lille gapahuken. Det er fint lys der og mykt å sitte. Vi tar en grundig ny runde på kartet og interessen er stor. Nye turledere velges og de velger å gå ruten vi gikk sist. Vi avtaler at to har kartet opp til toppen og så tar to nye over.

Det er stor iver opp bakken. Vi undersøker rosa mose som viser seg å være lav. Jeg smaker på og noen av de andre barna prøver også. Vi oppdager myk mose på treet og smaker litt på den også. Vi bruker klart mer tid denne gangen og undersøkelsen av ulike farger og objekter er grundig og barnederevet. Vi oppdager rosa bark også men jeg forklarer at den ser rosa ut fordi det er mose rundt den. De undrer seg over opplysningen.

Vi kommer frem til leiren med langt mellom hver gruppe. Vi strever litt med å få fyr. «Skulle hatt noe papir», sier jeg. «Her er papir», sier en av jentene og henter frem en billett og noe annet papir «jeg hadde i lommen». De er igang med å undersøke trær mose og særlig elven.

Når vi har fått fyr på bålet samler jeg alle til utdeling av silkebånd. «Dere har tegnet med farget tusj på kartet, nå kan dere tegne med bånd i landskapet», sier jeg og peker rundt meg. De er oppglødd og interessert men jeg ser at det å knyte opp er vanskelig og det blir lett knuter når det kommer små løse kvister fra granskogsbunnen. Noen arbeider individuelt mens andre jobber i grupper.

Jeg ser at de samler seg i et snevrere område så jeg tar et eget bånd og fester det litt lenger unna. Det får ingen innvirkning på spredningen. Konsentrasjonen er stor og det blir feller og labyrinter.

De arbeider også med båndene på kroppen, binder rundt seg selv og fester rundt trær.

«Da kan de som har lyst å tenge kart komme», sier jeg. De fleste kommer strømmende men noen fortsetter med båndene. Jeg får senere referert at når en av de voksne sa at en skulle bort og tegne svarte barnet; «han sa de som ville».

En av guttene ligger på regnskinnet jenten lå på tidligere. Han ser fredfylt opp i trekronene og sier «Se trærne danser». Han plukker opp en kvist og forsøker å gjøre de

samme bevegelsene. «Hvordan har du det?», spør jeg litt senere når jeg legger merke til at han har lagt der i nesten en time. «Jeg vil være her», sier han. «Jeg vil ikke tilbake til barnehagen». «Jeg vil være her alltid», fortsetter han.

Oppsummering:

Barna undersøker mye dypere nå enn ved de tidligere møtene. Det virker som alle har sett hva denne nye måten å være i skogen på åpner for.

Jeg legger også merke til at det å presentere flere muligheter gir økt frihet. Alle tegner, spiser og undersøker men ikke samtidig. Et barn kan først leke litt ved bekken, så arbeider det med båndet - leker litt igjen - tegner litt - arbeider med båndet – tegner – spiser – hviler – leker ved bekken – tegner. Det er nyttig at barnet selv får flytte fra det ene til det andre og dermed blir tegningen og arbeidet med båndet sterkere knyttet til stedet og barnet selv.

Etterarbeid i barnehagen

UTSTILLINGSÅPNING

«BEFOLKE LANDSKAPET»

Fjerde møte; 10. desember.

Jeg har med tipier og materialer som barna kan befolke landskapet med.

Vi hadde tidlig samling på radiostasjonen og skulle gå gjennom skogen en annen vei en vi var vant til. Det var langt strekk i feltet helt fra starten. To av jentene undersøker og leker og jeg må virkelig jobbe for å få fremdrift.

Bålet er tent og leiren er i ferd med å reise seg. Noen barn vil være med på dette men finner ikke helt ut hvordan.

Jeg gjør kartbordet klart og fester kauser i de ferdige kartene. De er ivrige til å hjelpe og opptatt av å reelt delta i arbeidet. Det egner seg ikke så godt til deres deltagelse men de passer saks og hammer og undersøker hvordan jeg får kausene fri fra brettet de er montert på.

Henger opp kart i terrenget

Jeg legger ut et nytt transparent blad som de kan jobbe videre på. De er ivrig igang og jeg tar tauet frem og spør om noen vil være med å henge opp line for kartene. 4 er med og jeg tenker at det er en passe gjeng. Jeg viser hvordan det kan gjøres med en av de tre tauene og de overtar de to neste.

«Jeg har tak her og har god knyting», sier en av guttene. «Vi strekker her og det går fint», sier to jenter.

Jeg hjelper diskret med knyting her og der men stort sett gjøre de alt selv. Så henge vi opp kartene og de er ivrig opptatt med å undersøke dem og identifisere sine egne bidrag.

Tipiene

Jeg tar frem tipiene og noen nysgjerrige lurer på hva vi skal med dem. Snart er de i sving med å lage figurer og å plassere ut tipier. Som vanlig er det et komplisert valg mellom å plassere sin tipi på sitt sted eller delta i en gruppe. De fleste blir gruppeorienterte i starten men sprer seg litt etterhvert.

Det kommer mat frem og igjen opplever jeg det positive i at vi har flere muligheter oppe samtidig. Noen spiser, andre arbeider med tipiene, noen tegner mens atter andre fisker litt i bekken. Det er også fin flyt fra aktivitet til aktivitet barna imellom.

Hendelse – kollektiv nedtegnelse av hendelse på kartet

En av jentene har oppdaget et gyngetre. Hun sitter og gynger for seg selv mens de fleste nå er i leiren med spising eller tegning. Hun er dypt konsentrert om aktiviteten og oppdager ikke at hun blir observert i sin undersøkelse av gyngemuligheten. En av jentene sier at hun vil tegne inn gyngingen på kartet. «Treet er grønt av mose», sier hun og tegner en forsterket grønn strek. «Hun har på seg en gul vest», sier en av guttene og rekker henne en gul tusj. Jeg leser dette slik at de nå har tatt kartet som verktøy opp på sin selvstendige måte i en kartverden som ikke bare er et frosset kart over et område men også et narrativt verktøy med hendelser og muligheter og et slags «verdikart» der objektive representasjoner må vike for beskrivelsen av det som oppleves som viktigst.

Ekspedisjon

Flere av barna flokker seg om det roffelte treet som ligger med kronen ned mot sletten og roten langt opp i fjellskråningen. Jeg går litt prøvende opp langs den mosegrodde trestammen og merker at jeg følges av jenten som ville hjem til mamma og pappa for under 15 min. siden. «Vi kan ikke gå så mye høyere», sier jeg. «Det er litt bratt og farlig», sier jeg advarende. Hun syns det er for bratt langs stammen og har funnet to skrådrag i terrenget som er lettere å følge. Det er tydelig at hun er vant til å bevege seg i terrenget. Hun skrår opp foran meg og klarer og velte seg over stammen på andre siden. Jeg tenker at jeg heller får gå litt nedenfor henne og være sikring fremfor å stoppe henne. Snart har hun klart å forsere enda et vanskelig punkt og er snart oppe på roten. Hun har jubel i ansiktet og jeg tenker at dette nok ikke er helt innenfor HMS. Flere barn følger.

«Jeg er helt oppe i verdensrommet», roper hun utover skogen. «Verdensrommet er mye høyere oppe over skyene», sier en av guttene voksent. «Da er det kanskje verdensrompen», sier en av de andre guttene og kniser. «Ja kanskje det», sier jeg. «Vi er på verdensrompen», roper jenten utover skogen og de andre barna stemmer i.

Gjestene kommer

Resten av barnehagen, personalet og voksne er invitert på kakao varmet på bål og pepperkaker i leiren. De kommer litt puljevis. Rundt 60 barn og ca. 20 voksne. Det er sterk logistikk rundt en slik servering.

De besøkende har fått egne billetter og er forventningsfulle. De undersøker tippiene og kartene og blir vist rundt til de spennende fiskestedene og til den store hengemyren.

billett

KUNST BLIKKET

Den Kulturelle Barnevoicen

kunst pilotene

rapport

Trine Dahl

Logg prosjektdag 1 «Felles møte på lekeplassen. Barna fikk hilse på kunstneren Andre. Vi snakket om kart. Hva kan det brukes til? Barna var ivrige og hadde mange innspill! Et barn rekte opp hånden med kloke ord «Det viser retningen!» Vi la i vei innover i skogen. En medarbeider hadde bygget leirplass til oss. Vel fremme fikk barna utdelt prøveposer og oppgave med å gå ut og utforske og komme tilbake med noe som de syntes var bra eller viktig. Mye spennende i de ulike posene. Materialet ble samlet inn og vi satte oss rundt «arbeidsbordet». Der så vi på prøvene og fikk utdelt tusj. Et blankt plastlerret ble forvandlet! Mange fine tegninger av det vi ser i naturen. Dette skal vi jobbe videre med, gleder oss både til prosessen og resultat!»

Etterarbeid i barnehagen 1

Vi bruker digitale verktøy, i denne økten; PC og smart Board. Vi snakker om det vi gjorde i prosjektet dagen før, hva var kjekt, hva ønsker vi å gjøre mer av, hva har vi lært, gode ideer innspill til neste gang? Barns medvirkning. Vi undrer oss sammen og tenker høyt. Hvordan ser kart ut og hva bruker vi dem til? Finnes det ulike kart? Vi bruker internett, søker og undersøker. Eks på det vi fant; sjøkart, himmelkart, verdenskart, bykart, «Street-view» og skattekart. Særlig det siste er noe barna er opptatt av og har en relasjon til, kunnskaper om. Det er også viktig å kunne veien hjem og veien til barnehagen. Dette gjenspeiler seg når barna etterpå tegner egne kart. Også stjernehimmelen og verdensrommet er det plass til når barna får slå seg løs med fargeblyanter og papir. Vi ser «Dora Utforskeren», hun har nemlig et snakkende kart i sekken sin!

Logg prosjektdag 2 «Dagen i dag begynte med en samling under trærne. Vi fikk se et fjellkart, uten stedsnavn og bilder. Ved hjelp av det skulle vi finne leiren. Barna ble kartlesere og stifinnere, godt hjulpet av røyksignaler fra leirplassen. Vel fremme fikk barna utdelt lanterner som de skulle bruke til å lyse opp og merke steder som de mente burde tegnes inn på kartet. Lykken i dag var en «hytte» og en god «fiskeelv». «ååå, jeg har bare lyst til å være her hele dagen» utbrøt et barn lengselsfullt. Barna brukte tusjer og kart duk flittig. Fylte på etter hvert som ideene meldte seg. En deilig dag i skogen!»

Etterarbeid i barnehagen 2

Vi bruker digitale verktøy, i denne økten; kamera for å ta bilde av og dokumentere prosessen. Hva er barna opptatt av, hva vil de ta vare på og vise frem? Barns medvirkning.

Vi tegner egne kart på papir. Denne gangen er dyrespor det mest spennende å få med, samt hytter. Barna får i oppdrag å kopiere sitt eget kart ved å legge det under folie og tegne over. En spennende utfordring! Kjekt å få slå seg løs med tusj og folie som vi har vært så heldige å få låne fra kunstneren vår.

Logg prosjektdag 3 « Andre hadde med metervis med silkebånd i alle slags farger. Det ble et herlig sammensurium av mønster og floker! Men en gøy og annerledes oppgave. Et barn gomlet fornøyd i seg lunsjen, så gikk han rett og slett og la seg tilfreds på reinsdyrskinnen. En liten middagslur i naturen var på sin plass!»

Etterarbeid i barnehagen 3

Det lille glassmonter har vært med oss i alle økter og denne dagen får det litt ekstra liv. Skatter fra skogen, mini- kart og gavebånd som skal illustrere silkebåndene vi hadde i skogen dagen før. Vi gjenskaper turen vår på folien, det var skikkelig gøy å «tegne» i skogen med metervis med fargerike fine bånd i skogen.

Logg prosjektdag 4 «Terra Nullius. Siste gang. Workshop og utstilling. Vi får i oppgave å «befolke» landet. Lager figurer, vesener, dyr og mennesker av leire, tre perler og piperensere. Eget tipitelt til folket». Forbereder leiren til å ta imot gjester. Bruker flagg til å merke veien, gjestene har jo ikke kart ☺ Noen barn selger billetter og tar imot konglepenger. Det serveres pepperkaker og kakao. God stemning!»

Prosjektet har vært spennende og lærerikt å være med på. Både prosjektdager og etterarbeid har vært preget av nysgjerrighet og utforskning, for barn og personale. Alt har vært lystbetont og preget av en egen ro i aktivitetene særlig med tanke på tid og rom. Det at barna får styre aktiviteten selv etter ønsket fokus har vist seg å være utelukkende positivt. I barnehagen har vi hengt opp «resultatene» og foreldre har jevnlig blitt oppdatert på det vi har jobbet med. Vi kommer til å ta med oss en del av det vi har lært ut i de ulike barnegruppene og lage vårt eget lille prosjekt basert på erfaring og inspirasjon fra deg og innspill fra barna.

GRANEBO/RADIOSTASJONEN
NATURBARNEHAGE
UNDRING UTFORDRING UTVIKLING UTE!